

Roze gordijntjes en geitenwollen sokken

TEKST: GEERT LOOYSCHELDER

Als ik op een herfstige vrijdagmiddag vóór school sta om mijn jongste dochter op te halen, word ik plotseling op mijn schouder getikt. Een oud-collega van een middelbare school waar ik ooit werkzaam was, kijkt me verbaasd aan: "Wat doe jij nou hier? Jouw kinderen zitten toch niet op déze school?" Hijzelf blijkt schuin aan de overkant te wonen. "Thuis noemen wij dit 'de school met gescheiden ouders en fietskarren'. Kinderen mogen hier toch doen wat ze zelf willen?" Op dat moment komt mijn dochter naar buiten gerend. Ze laat me een prachtige adventtekening zien. Gered door de bel: ik glimlach naar mijn collega en wens hem het allerbeste.

Op de terugweg naar huis realiseer ik me dat de school inderdaad heel wat gebroken gezinnen telt, maar dat zal op andere scholen toch niet veel anders zijn? En die fietskarren? Die beschouw ik als een compliment: we hebben nou eenmaal ouders die met het milieu begaan zijn. Dat onze kinderen vrij zijn om te doen wat ze zelf willen - tja, dat is één van die vooroordelen die kleven aan de naam van de vrijeschool.

Zo staat de vrijeschool bijvoorbeeld bekend om de roze gordijntjes voor de ramen, die ervoor zorgen dat buitenstaanders niet kunnen zien wat zich daarbinnen afspeelt. Het lijkt wel een sekte! Hun goeroe is Herr Doktor Steiner, een pseudo-wetenschapper die altijd geitenwollen sokken droeg. Daarom dragen alle leerkrachten ook zulke sokken.

De klassen hangen vol met madonna's met kind, ze zijn er erg gelovig. Kijk maar hoe ze met palmpasen met hun stokken door de straten lopen om anderen van hun beginselen te overtuigen. De antroposofie is een evangelie voor verlatenen en teleurgestelden, voor zinzoekers en thuislozen, zo lees je wel eens op een weblog.

Op de vrijeschool gebruiken ze overigens geen computers. Computergebruik vóór je zestiende is schadelijk. Steiner heeft computers verboden, net als rekenmachines en digiborden. Antroposofen mogen thuis ook geen televisie kijken, da's logisch.

Vrijescholen zitten vol met kinderen die nergens anders meer welkom zijn. En het geldt dat die zorgleerlingen

mekrijgen, wordt gebruikt om duur houten speelgoed mee te kopen.

Hoogbegaafden vervelen zich er de hele dag en worden linea recta naar een psychiater of heileuritmist gestuurd. Werkt dat niet, dan krijg je bloemen- of kruidenthee te drinken, maar wel zonder suiker.

Leerlingen op een vrijeschool besteden het grootste deel van de tijd aan breien en zingen. Op cognitief gebied presteren ze veel slechter dan op andere scholen. Als je een brief van iemand krijgt met veel spelfouten, weet je bijna zeker dat ie vrijeschoolonderwijs heeft genoten. De school zit vol met dyslectici, maar de leerkrachten hebben geen idee wat ze met hen aan moeten. Die kinderen laten ze dansen in de hoop dat ze dan beter scoren voor taal. En voor al dat zogenaamde onderwijs betalen de ouders maandelijks een enorm bedrag dat al snel oploopt tot een paar honderd euro. Daarom is het ook een school voor kinderen van witte, rijke ouders. Allochtone leerlingen worden vanuit de leer van Dr. Steiner überhaupt geweigerd.

Echt, dit soort vooroordelen en halve waarheden klinken hier en daar nog steeds. Negeren? Nee, bestrijden met kwaliteit, kennis en informatie. Op een heldere manier duidelijk maken dat die onjuiste veronderstellingen niet waar zijn. Als ik die oud-collega binnenkort weer tegenkom, zorg ik ervoor een *elevator pitch* paraat te hebben: ik wil in een paar zinnen kunnen uitleggen waar de vrijeschool voor staat en waarom mijn kinderen daar zo goed gedijen en waarom ik daar werk. Ach, ook ik twijfel wel eens, maar dat hoeft hij niet te weten.

Geert Looysschelder is vrijeschoolouder en voorzitter van het College van Bestuur van Stichting Vrijescholen Athena, een stichting van dertien vrijescholen in Noord- en Oost-Nederland.

foto: Harp Smeets